

[Maisted]

Det er til fru Anne Grete Holmsgård. Jeg mener ikke, at jeg sagde noget med 15 øre pr. kWh. Hvis jeg har sagt det, er det selvfølgelig det rene sludder. Det var 15 pct. af kostprisen, og det har jeg altså fået til 6 øre pr. kWh – det er ikke min egen udregning, det er hr. Flemming Junckers. Men det kan være, han ikke har så meget forstand på det, som fru Anne Grete Holmsgård har. Men hvorom alting er, så er det selvfølgelig et skud.

Nu har jeg hørt på disse venstrefløjspolitikere til ulidelighed, men der er ikke én af dem, der har benægtet det allervigtigste: at Danmark overhovedet ingen indflydelse har på det samlede problem. Det er og bliver et internationalt problem, og det vil sige, at uanset hvilke tiltag fru Margrete Auken og fru Anne Grete Holmsgård ønsker, har de overhovedet ingen indflydelse på hovedproblemet, nemlig forsuring fra Østtyskland og Vesttyskland, hvor der trods alt er tale om anderledes mængder af svovludslip end her i landet.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det var fru Anne Grete Holmsgård, der sagde, at jeg snakkede om rentabilitet og omkostninger osv. Jeg vil gerne spørge fru Anne Grete Holmsgård om de vurderinger af det økonomiske, som er taget frem. Hvis nu det forslag, fru Anne Grete Holmsgård henviste til, som vi senere skal drøfte og som måtte koste 20–25 mia kr., kommer til at koste 5 eller 6 øre pr. kWh – det var den diskussion, fru Anne Grete Holmsgård havde med hr. Maisted – så kommer forbrugeren jo lige pludselig til at betale penge. Hvad siger man med den nære kontakt, man har til Forbrugerrådet, hvis den enkelte forbruger kommer til at betale? Jeg ved godt, at det ikke interesserer fru Anne Grete Holmsgård, hvad industrien kommer til at betale, men den enkelte forbruger, som måske bruger 15.000–20.000 kWh?

Der var også en enkelt bemærkning, som jeg også synes viser, at fru Anne Grete Holmsgård ikke rigtig forstår forureningsproblematikken og nu har låst sig fast i den diskussion, vi har i dag. Det blev sagt, at man prøver på at sælge alle mulige mystifikationer; nu blev der ikke snakket om hår-

tørre – det kunne man også have gjort – men der blev snakket om denne her varmehistorie til bilerne. Kendsgerningen er, at med den elvarme, man putter ind i bilen, således at den er varm, når fru Anne Grete Holmsgård starter den, forurener bilen meget mindre, når den starter, end med al den os, der kommer ud af den. På den måde sparer man derimod en masse ting.

Jeg ville have sagt lidt om forsøringsudvalgets sammensætning, men det vil hr. Erik Holst gøre bagefter. Jeg lagde særlig mærke til ved fru Anne Grete Holmsgårds indlæg – jeg husker ikke, om fru Margrete Auken nævnte det – at man overhovedet ikke har brugt tid på deponeringsproblemerne, som forsøringsudvalget også fik til opgave at løse. Man snakker kun om, at man skal gøre det renere, og så får man alle disse flyveaske- og gipsproblemer. Dem springer man let hen over og tager overhovedet ikke stilling til.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

To ting kalder mig herop. Det er dels hr. Maisteds vurdering, at vores indflydelse på udlandet og på internationale udslip af svovldioxid er lig med nul. Det er den aldeles ikke. Vi er medlem af EF, og som sikkert mange har bemærket, er det muligt for enkelte lande at sætte deres præg på arbejdet i EF, og det er også muligt for os at sætte vort præg på den miljøpolitik, der føres i EF. Der er mulighed for i Europarådets regie at markere vore synspunkter. Vi har mulighed for at gøre det i FN, i ECE. Vi har mulighed for at gøre det i OECD. Der er mange steder, vi har mulighed for det, men som miljøministeren meget rigtigt siger i sin pressemeddelelse, som jeg har haft lejlighed til at henvise til et par gange i dag: man må jo feje for egen dør, hvis man vil gøre indtryk på andre lande vedrørende sådan et problem.

Det andet, der kaldte mig herop – hvis jeg lige må, fru formand – er, at jeg havde et ansvar for udvalgets nedsættelse i sin tid. Dette udvalg skulle betragtes som et arbejdsudvalg, der skulle udlede nogle sammenhænge, nogle tekniske muligheder, nogle økonomiske vurderinger og betragtninger, nogle alternative metoder til begrænsning af emissionen af SO₂, og som et arbejdsudvalg, der kiggede på deponeringen såvel af flyveaske